

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forslaget fremsættes for at gøre det muligt at ratificere den paa de i Haag (1925) og i London (1934) afholdte internationale Konferencer reviderede Pariserkonvention af 20. Marts 1883 om Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret. Pariserkonventionen af 1883 er foruden i 1925 og i 1934 blevet revideret i Bryssel i 1900 og i Washington i 1911. Den i London reviderede Konvention blev den 2. Juni 1934 tiltraadt og undertegnet af Repræsentanter for 29 Stater, deriblandt for Danmark, Norge og Sverige.

Samtidig med de ret indgribende Ændringer i Varemærkeloven (Nr. 52) af 11. April 1890, jfr. Lov Nr. 170 af 19. December 1898, Nr. 71 af 29. Marts 1904, Nr. 57 af 12. Januar 1915 og Nr. 46 af 8. Februar 1921, som fornævnte Konventions Bestemmelser nødvendiggør, er der foretaget en fuldstændig Revision af Varemærkeloven for i det hele taget at bringe denne i Overensstemmelse med den i de forløbne Aar stedfundne Udvikling paa Erhvervslivets og Varemærkelovgivningens Omraade.

Den nugældende Varemærkelov hviler paa et nordisk Samarbejde, og det er derfor fundet naturligt at forberede Lovens Revision ved Konferencer mellem Cheferne for de nordiske Landes Patent- og Varemærkeinstitutioner. Under Hensyn til de tilstedeværende Forskelligheder imellem de nordiske Landes Retsordning er der ikke søgt tilvejebragt nogen fælles Lovtekst, idet Hovedvægten er blevet lagt paa ved de nævnte Konferencer at opnaa Enighed om fælles Retningslinier for de nordiske Landes Varemærkelovgivning — og dette er ogsaa lykkedes for en Række Hovedpunkters Vedkommende.

Med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser henvises til de efterfølgende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer. Til Belysning af Lovforslagets Forhold til den reviderede Pariserkonvention og de Spørgsmaal, der under Lovforslagets Udarbejdelse — bl. a. paa de afholdte nordiske Konferencer — har været taget i Betragtning, er det i Overensstemmelse med de i saa Henseende af Direktør for Patent- og Varemærkevæsenet N. J. Ehrenreich Hansen, der som dansk Repræsentant har deltaget i Konferencerne i Haag og London og i de nordiske Konferencer, udarbejdede Forslag, fundet

rigtigt at gøre Bemærkningerne til Lovforslagets enkelte Paragraffer saa fyldige og oplysende som muligt.

Som Bilag I, II og III er optrykt den nugældende Varemærkelov, jævnført med Lovforslagets Bestemmelser og Pariser-Konventionen, saaledes som den foreligger efter Revisionerne i Haag og i London.

Til § 1.

Forslaget indeholder ikke nogen nærmere Definition af Begrebet Varemærke, men bygger paa det traditionelle Begreb, saaledes som dette allerede har faaet Udtryk i Lov Nr. 52 af 11. April 1890, hvorefter enhver Næringsdrivende dels har Ret til at benytte sit Navn, Firma eller Navn paa en ham tilhørende fast Ejendom som Varemærke, dels ved Registrering kan erhverve Eneret til Benyttelsen af særlige Mærker, der er egnede til i den almindelige Omsætning at adskille hans Varer fra andres.

Den nærmere Afgrænsning af Begrebet gives i de følgende Bestemmelser, dels i udvidende Retning ved Reglerne om første Brugers Ret og indarbejdede Mærker, dels i indsnævrende Retning ved Reglerne om, hvilke Mærker der savner Betingelserne for at kunne registreres, eller hvis Registrering af forskellige Grunde kan ophæves.

Fra forskellig Side har der været fremsat Ønske om, at Varemærkelovens Bestemmelser skal omfatte ogsaa Mærker, der benyttes af andre Næringsdrivende end saadanne, hvis Virksomhed kendetegnes udelukkende ved Omsætning af Varer, f. Eks. Ingeniører, Arkitekter, Installatører, Flytteforretninger, Forsikringselskaber, Vaske- og desl. Dette er imidlertid allerede efter den nugældende Lov Tilfældet, idet alle saadanne Erhverv, for hvis Vedkommende der kan være Tale om at registrere Varemærker, falder ind under Ordene „eller anden Næring“, og idet Registreringsmyndigheden allerede gennem den nugældende Praksis strækker sig videst muligt i saa Henseende. En Forudsætning for at erholde et Varemærke registreret for saadanne Personer maa det dog være, at der til Grund ligger en erhvervmæssigt drevet Forretning. Den rene Aandsvirksomhed som saadan kan derimod ikke beskyttes ad varemærkeretlig Vej, men dertil tjener bl. a. Reg-